

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119216215
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119216215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: U. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. V.. W.N. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpený: SUCHÝ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Horná, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 826 791, proti žalovanému: R.. Y. L., L.Ú. X. Exekútorský úrad Prešov, Kúpeľná 3, 08 001 Prešov, právne zastúpený: JUDr. Alojz Naništa, advokát so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, v konaní o zaplatenie 1.200 EUR, takto

rozhodol:

I. žalobu z a m i e t a ,

II. p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu doručenu dňa 24.10.2019 navrhol žalobca, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.200 EUR spolu s úrokom z omeškania od 16.11.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. V rámci odôvodnenia žaloby poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 22.10.2015, sp. zn. 3T/76/2014 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zvýhodňovania veriteľa, pričom mu zároveň bola uložená povinnosť nahradiť spoločnosti HOFER, spol. s r.o. Prešov, škodu vo výške 8.137,15 EUR. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 14.01.2016, sp. zn. 2To/121/2015 zamietol. Žalobca voči týmto rozhodnutiam podal dovolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 27.10.2017, sp. zn. 4Tdo/61/2016 zrušil rozhodnutia odvolacieho, ako aj prvostupňového súdu. Rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 19.04.2018 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Zo žaloby ďalej vyplýva, že žalovaný - spoločnosť HOFER spol. s r.o. Prešov podal dňa 18.03.2016 návrh na vykonanie exekúcie (pozn. súd poukazuje na to, že uvedená spoločnosť nie je žalovanou v tomto konaní), pričom exekučným titulom bol vyššie citovaný trestný rozsudok. Okresný súd Brezno dňa 30.03.2016, sp. zn. 5Er/190/2016 vydal súdnemu exekútorovi R.. L. Y. poverenie na vykonanie exekúcie, pričom rozhodnutím Najvyššieho súdu SR na základe podaného dovolania v trestnom konaní bol tento exekučný titul zrušený, a preto žalobca podal súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie a uznesením Okresného súdu Brezno, zo dňa 20.11.2018 bola exekúcia voči žalobcovi zastavená. Dňa 13.12.2017 bolo žalobcovi doručené oznámenie exekútorského úradu, ktorý akceptoval zrušenie exekučného titulu a z uvedeného dôvodu došlo k zrušeniu všetkých vydaných exekučných príkazov a k uvedenému dňu viac súdny exekútor neblokoval žalobcovi žiadny majetok. Do 13.12.2017 bola zo strany žalobcu v rámci exekučného konania uhradená suma 5.000 EUR (5 splátok po 1.000 EUR), pričom z každej z týchto splátok bola oprávnenému poukázaná suma 760 EUR, t.j. spolu 3.800 EUR a zostávajúca časť vo výške 1.200 EUR si ponechal súdny exekútor ako trovy exekučného konania.

Výzvou zo dňa 26.03.2018 vyzval žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, k čomu sa žalovaný vyjadril tak, že z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, preto nemá čo vydať. Žalobca v rámci žaloby citoval ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka so zvýraznením, že v danom prípade sa jedná o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

3. Žalovaný v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 20.12.2019 k žalobe uviedol, že žalobca ho podaním, ktoré mu bolo doručené dňa 08.12.2017 vyzval na zastavenie exekúcie z dôvodu, že rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie bolo zrušené, čo žalovaný posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie a následne podaním zo dňa 12.12.2017 predložil návrh povinného na zastavenie exekúcie exekučnému súdu. Žalovaný ďalej poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Brezno, zo dňa 20.11.2018, č.k. 5Er/190/2016 - 98 bola exekúcia voči žalobcovi zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení, pretože rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie bolo po začatí exekúcie zrušené. V súvislosti s týmto uznesením žalovaný uviedol, že zo žaloby nevyplýva, či je toto uznesenie právoplatné a poukázal zároveň na to, že oprávnený podaním zo dňa 17.12.2018 podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 04.01.2019. Žalovaný poukázal na to, že trovy exekúcie platí v zásade povinný (§ 197 ods. 1 EP) a oprávnený môže byť zaviazaný zaplatiť náhradu trov exekúcie v prípade, že sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku - EP), ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz (§ 203 ods. 3 EP) a v prípade, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného (§ 203 ods. 1 EP). V posudzovanej veci bola exekúcia zastavená z dôvodu, že bolo zrušené rozhodnutie, ktoré bolo podkladom pre vykonanie exekúcie, pričom oprávnený nezavinil zastavenie exekúcie, ani nemohol predvídať, že až v rámci exekučného konania budú zistené skutočnosti, na základe ktorých bol zrušený exekučný titul. Žalovaný taktiež poukázal na to, že v prípade, ak bude exekučné konanie právoplatne zastavené, súd rozhodne o náhrade trov exekúcie a exekútor súdu vráti poverenie na vykonanie exekúcie. Ďalej poukázal na to, že ním citované ustanovenie Exekučného poriadku sú *lex specialis* k zákonnej úprave bezdôvodného obohatenia a zároveň konštatoval, že v danom prípade nie je daná „*actio nata*“ a žaloba je predčasná.

4. Žalovaný v rámci písomného podania zo dňa 28.01.2020 poukázal na to, že voči oprávnenému - spoločnosti HOFER spol. s r.o. podal na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 20C/58/2019 žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom toto konanie bolo zastavené z dôvodu, že táto spoločnosť vydala bezdôvodné obohatenie vo výške 3.800 EUR spolu s príslušenstvom, teda žalobca mal v tejto veci úspech, čo v konečnom dôsledku svedčí o tom, že žalobcom podané žalobné návrhy na vydanie bezdôvodného obohatenia, či už voči spoločnosti HOFER spol. s r.o. alebo voči žalovanému boli a sú podané dôvodne, opodstatnene a oprávnené.

5. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 12.02.2020 okrem iného poukázal na to, že Okresný súd Brezno, uznesením, ktorým zastavil exekúciu pri rozhodovaní o náhrade trov konania poukázal na ustanovenie § 203 ods. 1 EP s tým, že oprávnený zavinil zastavenie exekúcie, pričom žalovaný sa bezdôvodne neobohatil, keďže postupoval v súlade so zákonom, preto navrhol žalobu zamietnuť.

6. Uznesením Okresného súdu Brezno, č.k. 5Er/190/2016 - 98, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.01.2020 bola exekúcia voči žalobcovi zastavená, súdnemu exekútorovi bola priznaná náhrada trov exekúcie vo výške 1.236,36 EUR a oprávnenému bola uložená povinnosť nahradit' súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,36 EUR a zároveň bolo určené, že povinný má nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v rozsahu 100 %. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 28.01.2020, č.k. 1CoE/192/2019 - 129 uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení exekúcie potvrdil, odvolanie smerujúce proti výroku o priznaní náhrady trov exekúcie a uložení povinnosti oprávnenému zaplatiť súdnemu exekútorovi sumu 36,36 EUR odmietol a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, že povinný má nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v rozsahu 100 % zrušil.

Z odôvodnenia tohto uznesenia okrem iného vyplýva, že povinný v rámci exekúcie uhradil sumu 5.000 EUR, pričom z uvedenej sumy bola čiastka 3.800 EUR poukázaná na účet oprávneného a zvyšok vo výške 1.200 EUR bolo použitých na trovy exekúcie. Trovy exekútora predstavujú sumu 1.236,36 EUR a pozostávajú z odmeny vo výške 1.000 EUR, hotových výdavkov vo výške 30,30 EUR a DPH vo výške 206,06 EUR. Z tohto rozhodnutia zároveň vyplýva, že oprávnený uhradil súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 1.200 EUR, preto súd oprávneného v zmysle § 203 ods. 1 EP, zaviazal na úhradu trov exekúcie vo výške 36,36 EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi uhradenými trovami a priznanými trovami exekúcie vo výške 1.236,36 EUR.

7. Podľa § 177 ods. 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP), pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 EUR. Keďže v prejednávanej veci mal súd za splnené vyššie citované zákonné podmienky, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

8. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

9. Podľa § 46 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok - EP) v platnom znení, plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu pohľadávky použijú v tomto poradí:

- a) trovy exekútora,
- b) istina vymáhanej pohľadávky,
- c) príslušenstvo vymáhanej pohľadávky priznané exekučným titulom,
- d) trovy oprávneného.

Podľa § 46 ods. 5 EP, z prijatého plnenia sa na pohľadávku podľa odseku 4 písm. a) použije vždy najviac 24 % plnenia, zvyšok prijatého plnenia sa použije na pohľadávku podľa odseku 4 písm. b); na pohľadávky podľa odseku 4 písm. c) a d) sa prijaté plnenia použijú až po zániku pohľadávky podľa odseku 4 písm. b). Ak niektorá z pohľadávok podľa odseku 4 už skôr zanikla, použije sa prijaté plnenie v pomere podľa predchádzajúcej vety na pohľadávky, ktoré v čase prijatia plnenia nie sú uspokojené. Ak nie je možné uplatniť pomer podľa prvej vety z dôvodu, že ostatné pohľadávky zanikli, použije sa celé prijaté plnenie na v poradí poslednú neuspokojenú pohľadávku, a to až do okamihu jej zániku.

10. Na základe predložených listinných dôkazov mal súd za nepochybne preukázané, že súdny exekútor viedol exekúciu voči žalobcovi, ako povinnému, na základe právoplatného exekučného titulu (rozhodnutie súdu o náhrade škody v trestnom konaní), pričom na základe tejto exekúcie vymohol sumu 5.000 EUR, z ktorej čiastku 3.800 EUR zaslal oprávnenému a čiastku 1.200 EUR použil na trovy exekúcie, presne v súlade s ustanovením § 46 ods. 5 EP. Zároveň je nepochybne, že súdny exekútor ihneď po zistení, že predmetný exekučný titul bol zrušený, podal súdu návrh na zastavenie exekúcie a súd aj exekúciu zastavil s tým, že súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 1.236,36 EUR (už z toho vyplýva, že pokiaľ exekútor neprijal plnenie nad túto sumu, nemohol sa bezdôvodne obohatiť) a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,36 EUR z dôvodu, že oprávnený už súdnemu exekútorovi uhradil sumu 1.200 EUR. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal súd na to, že v zmysle § 203 ods. 1 EP zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie, teda prvostupňový súd uzavrel, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného, čo oprávnený aj v rámci odvolania voči tomuto uzneseniu namietal, avšak odvolací súd odvolanie v tejto časti odmietol, keďže toto nie je prípustné. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že prvostupňový súd nesprávne v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia uviedol, že sumu 1.200 EUR, ktorá bola použitá na trovy exekúcie, uhradil oprávnený, keďže túto uhradil povinný. Žalobca netvrdil, že súdny exekútor vykonal exekúciu protizákonne, ale podľa neho sa bezdôvodne obohatil, keďže si ponechal sumu 1.200 EUR z titulu trov exekúcie, pritom túto sumu žalobca reálne zaplatil a žalovaný sa bezdôvodne obohatil, keďže sa jednalo o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

11. Súd naopak poukazuje na to, že žalovaný sa ako súdny exekútor bezdôvodne neobohatil, pretože nezískal žiaden majetkový prospech na základe hypotézy právnej normy vyjadrenej v ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka. Postupoval výlučne v súlade so zákonom, a teda vykonával exekúciu na základe právoplatného exekučného titulu, pričom ihneď potom, keď sa dozvedel, že exekučný titul bol zrušený, podal návrh na zastavenie exekúcie a vyčíslil si aj trovy exekúcie (odmena exekútora a hotové výdavky) za čas, kedy exekúciu reálne a zákonným spôsobom vykonával na základe právoplatného exekučného titulu, a to zo sumy, ktorú do tohto času vymohol. Súd zároveň poukazuje aj na to, že žalobca nespochybňoval výšku trov exekúcie. Ako už súd konštatoval, žalovaný sa nemohol bezdôvodne obohatiť, keďže mu nepochybne patrí nárok na náhradu trov exekúcie za čas vykonávania exekúcie, ktorá bola vykonaná oprávnenou a v súlade so zákonom. Zároveň je nesporné, že právoplatný exekučný titul, na základe ktorého bola vykonávaná exekúcia bol zrušený s tým, že prvostupňový súd

pri zastavení exekúcie konštatoval, že zastavenie exekúcie zavinil oprávnený. Posúdenie tejto otázky nie je predmetom tohto konania, ale podľa názoru súdu je nepochybné, že žalovaný nemôže byť v tomto spore pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko tento nezavinil zastavenie exekúcie, túto vykonával v súlade so zákonom, za čo mu patrí odmena v súdom určenej výške 1.236,36 EUR, a preto sa nemohol bezdôvodne obohatiť.

12. Žalobca argumentuje tým, že uznesením Okresného súdu Brezno bola exekúcia zastavená, čo je nepochybné, ale zároveň je nepochybné, že súdnemu exekútorovi bola tým istým uznesením priznaná náhrada trov exekúcie vo výške 1.236,36 EUR, pričom exekútor neprijal nad túto sumu žiadne iné plnenie. Postupoval úplne štandardne, teda zo súm zaplatených povinným časť preposlal oprávnenému a časť podľa § 46 ods. 5 EP použil na trovy exekúcie. Teda aj keď sumu 1.200 EUR zaplatil súdnemu exekútorovi povinný, toto plnenie nepredstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného a tento nie je subjektom, ktorý by mal byť pasívne legitimovaný z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Nesprávne je taktiež konštatovanie žalobcu, že sa v danom prípade jedná o majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže právny dôvod, spočívajúci v tom, že exekútor má na základe zákona nárok na náhradu trov exekúcie neodpadol, pričom vo vzťahu k exekútorovi nie nateraz smerodajné, či tieto trovy uhradil povinný alebo oprávnený. Exekútor sa bezdôvodne neobohatí, keďže tieto trovy neprijal duplicitne od oboch strán exekučného konania a otázka vysporiadania medzi týmito subjektami, nemôže zaťažovať exekútora, ktorý má zákonný nárok na svoju odmenu a hotové výdavky, preto sa nemôže jednať o bezdôvodné obohatenie, teda majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zrušenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní, nie je právnym dôvodom pre ktorý by exekútorovi nepatrili trovy exekúcie), ani o žiaden ďalší dôvod zakladajúci bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd predmetnú žalobu zamietol.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).